

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν ταῦθα ἔτησίᾳ . . . . . Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίᾳ » 14.
 Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.
 Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Τὴν εἰς τὸ Συνέδριον παραδοχὴν τῆς Ἑλλάδος οἷαν ἀνήγγειλεν ἡμῖν ὁ τηλεγράφος ἔσπευσαν πολ-
 λαὶ ἔφημερίδες νὰ χαρακτηρίσωσιν ὡς οἰωνιζομέ-
 νην ἐπιβλαβεῖς διὰ τὸν Ἑλληνισμόν τὰς ἀποφάσεις
 αὐτοῦ, καὶ ἄλλαι μὲν παρώτρυναν τὴν Κυβέρνησιν
 ν' ἀνακαλέσῃ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς, ἄλλαι δ' ἐ-
 θεβαίωσαν ὅτι ἀνεκλήθη ἤδη οὗτος καὶ ἐπανακάμ-
 πτει εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἄλλαι ὅτι συνεπεῖα τῆς
 τοιαύτης ἀποφάσεως ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐτοιμά-
 ζεται καὶ ὀφείλει νὰ εἰσβάλῃ ἐκ νέου εἰς τὰ μεθό-
 ρια, ἐπιδεικνυμένης οὕτω εἰς τὸ ἐν Βερολίῳ Συνέ-
 δριον τῆς σταθερᾶς ἀποφάσεως τῆς Ἑλλάδος τοῦ
 νὰ διακινδυνεύσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἐλευθέραν ὑπαρξίν
 τῆς ὑπὲρ τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ. Τὰς τοιαύτας
 προώρους σκέψεις καὶ ἀποφάσεις ἀποκρούοντες, καὶ
 μὴ θεωροῦντες ἀκόμη τὴν ὥραν κατάλληλον ὅπως
 ζητηθῶσιν αἱ εὐθύναι, οὔτε πάλιν ὑπὸ ἐξᾴλλου πα-
 ραφερόμεθα χαρᾶς διὰ τὰς εὐχαρίστους περὶ τῶν
 μελλουσῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου ὡς πρὸς τὴν
 Ἑλλάδα εἰδήσεις, διότι καὶ ταῦτα εἶναι ἀκόμη πρό-
 ωρα καὶ μέλλοντα, μακρὰν ἀπέχοντα τῆς πραγμα-
 τικότητος. Πολλὰ τῷ ὄντι δύναται τις νὰ ἐλπίζῃ
 ὡς ἐν προλαβόντι εἴπομεν, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συμ-
 βουλευτικῆς τῆς Ἑλλάδος ψήφου, οὐχὶ διότι ἡ γνῶ-
 μη τῆς Ἑλλάδος ἔσται ἡ μᾶλλον ἀκουσθησομένη
 ὑπὸ τῶν Ἀμφικτυόνων, ἀλλὰ διότι αὐτὸ τὸ συμ-
 φέρον τῶν δυνάμεων ἀπαιτεῖ τὴν ἀντιστάθμισιν τῶν
 προνομίων τῶν χορηγηθέντων ἢ χορηγηθησομέ-
 νων τοῖς Σλαβικοῖς λαοῖς πρὸς τὰ τοῦ Ἑλληνι-
 σμοῦ, καὶ, ἂν μὴ καὶ αἱ περὶ Βουλγαρίας, Μαυρο-
 βουνίου, Σερβίας καὶ Ῥωμανίας εἰδήσεις δὲν θεωρη-
 θῶσιν ὡς πρόωροι, φαίνεται ὅτι αἱ περὶ τούτων ἀ-
 ξιώσεις τῆς Ῥωσσίας οὐδεμίαν ἢ ἐλαχίστην θὰ ὑ-
 ποστῶσιν ἐλάττωσιν. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ
 οἱ ἀντίζηλοι τῆ Ῥωσσία δυνάμεις, ἥτοι Ἀγγλία
 καὶ Αὐστρία οὐδέποτε θέλουσιν ἀνεχθῆναι νὰ μειονε-
 κτήσωσιν οἱ παρ' αὐτῶν τοῦλάχιστον ἐν λόγῳ
 προστατεούμενοι Ἕλληνες πασῶν τῶν Σλαβικῶν
 φυλῶν. Πᾶσαν δὲ περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλληνισμοῦ
 δικαίαν πρόστασιν μιᾶς τούτων τῶν δυνάμεων πολ-

μηρὸν καὶ ἄδικον θὰ ἦναι νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θέλει
 πολεμήσει ἀντικρὺς ἄλλη τις δύναμις ἐξαιρουμένης
 τῆς Τουρκίας, τῆς ὁποίας ἡ τύχη συναποφασίζεται
 σήμερον μετὰ τῶν τέως ὑποτελῶν αὐτῇ. Ἄλλ' ὅ-
 πως πάντα ταῦτα εἶναι ἀβέβαια καὶ μέλλοντα καὶ
 εἰς πρόωρον δὲν περιάγουσιν ἡμᾶς ἔξωσιν χαρᾶς,
 οὕτως ἐπίσης ἄκαιροι εἶναι καὶ αἱ τῶν ἀπαισιδό-
 ξων δοξασίαι καὶ συμπεράσματα, καὶ αἱ ἐπὶ ταύταις
 βασιζόμεναι μομφαὶ καὶ προτροπαί. Εἶναι ἀληθές
 ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς διέρχεται κατ' αὐτὰς στιγμὰς
 ἀγωνίας, καὶ ἐν ταῖς τοιαύταις στιγμαῖς ὁ ἀγω-
 νίων καὶ τὴν ἐλαχίστην παρήγορον λέξιν ἐξηγεῖ
 εὐρύτερον τῆς σημασίας αὐτῆς, τὴν ἐλαχίστην δὲ
 ἐπιφυλακτικὴν καὶ ἀμφίβολον ἐν εὐρύτερα ἐπίσης
 σημασίᾳ ἐκλαμβάνει καὶ εἰς ἀπελπισίαν περιάγεται.
 Ἐρ' ὅσον λοιπὸν εἶναι δυνατόν ἡμῖν ἂς ὑπομένω-
 μεν τὰς ἀγωνίας ταύτας μετὰ μείζονος γαλήνης,
 καὶ τότε οὔτε εἰς τὴν μίαν οὔτε εἰς τὴν ἑτέραν πε-
 ρίπτωσιν θὰ εὐρισκώμεθα εἰς τὰ δύο ἀντίθετα ση-
 μεῖα, τῆς ὑπερμέτρου χαρᾶς, ἢ τῆς ἀπελπισίας.

Ἐξωτερικαὶ εἰδήσεις.

Κατὰ τὸν «Καιρὸν», εἰς τὸ Συνέδριον θὰ ὑποβληθῶσι
 πέντε ὅλα Ὑπομνήματα, ἐν τουρκικόν, ἐν βωμουικόν, ἐν
 ἑλληνικόν, ἐν σερβικόν, ἐν μαυροβουναϊκόν. Καὶ τὰ μὲν
 Ὑπομνήματα τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου θὰ ἐρείδων-
 ται ἐπὶ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τὰ δὲ Ὑπομνή-
 ματα τῆς Πύλης, τῆς Ῥωμανίας καὶ τῆς Ἑλλάδος θὰ κατα-
 πολεμήσωσιν αὐτήν. Ἐν ἑτέρῳ ἄρθρῳ τὸ αὐτὸ φύλλον ἐ-
 παινεῖ τὸν Γάλλον ὑπουργὸν Βαδισκτῶνα ἐξαναστάντα κατὰ
 τῆς ἀδικίας τῆς Ῥωσσίας, «ἥτις, ἐνῷ διαφιλοῦσι ὅλην τὴν
 τὴν στοργὴν εἰς τοὺς Βουλγάρους, ἐπεδείξατο ἔνοχον ἀδιαφο-
 ρίαν πρὸς γένη ἀσυγκρίτῳ νοσημονέστερον, ἐν παραδείγματι
 πρὸς τοὺς Ἕλληνας».

— Ἡ «Γερμανικὴ Ἐφημερίς» τῆς Βιέννης, ἀναφέρουσα
 ὅτι ἐπ' ἐσχάτων ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις ὑποστηρίζει θερμῶς
 τὰς αξιώσεις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ Θεσσαλίᾳ καὶ τῆς ἠ-
 πείρου, ἐπιδοκιμάζει τὴν πολιτικὴν ταύτην ἀδιότι τὸ καλῶς
 ἐννοούμενον συμφέρον τῆς Αὐστρουγγαρίας ἐπιβάλλει τὴν ἐν

πίρρῳσιν τῶν μὴ Σλαβικῶν κρατῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἀπὸ τῆς Ῥωμουσίας καὶ τῆς Ἑλλάδος.

— Ὁ βιενναῖος αὐτοκράτωρ, ἀπαριθμῶν τὰς ἀξιώσεις, μεθ' ὧν προσέρχονται εἰς τὸ Συνέδριον τὰ μικρὰ κράτη τῆς Ἀνατολῆς, λέγει ἰδίᾳ περὶ Ἑλλάδος: «Μετὰ μεγάλων ἀξιώσεων καὶ μεγάλων προσδοκιῶν θὰ παραστῶσιν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Ἕλληνες, καίπερ μὴ δόλως ἀγωνισθέντες καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ μὴ ἔχοντες νὰ ἐπιδειξώσιν, ἢ τὰς ἀνταρσίας τοῦ Βόλου καὶ τῆς Κρήτης, κατώρθωσαν νὰ χρησιμοποιοῦσιν δεξιότατα τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ νὰ διαθέσωσιν εὐμενῶς τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Ἑσπερίας. Ἡ ἰδέα ὅτι τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον πρέπει νὰ ἐπιρωσθῆ παντοειδῶς, ὅπως ἀποτελέσῃ ἀντίτροπον κατὰ τῶν Σλάβων, ἰδέα, ἣτις πρὸ ἐνός ἔτους ἐθεωρεῖτο ὡς αἰρεσις, θεωρεῖται σήμερον ὡς ἀξίωμα πολιτικῆς φρονήσεως. Οἱ Ἕλληνες, ἐνῶ ζητοῦσι τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἡπείρου, ἀξιοῦσι δ' ὑπὲρ τῶν λοιπῶν ἐν Τουρκίᾳ ὁμοφύλων αὐτενομίαν, ἐπέτυχον ταύτοχρόνως τὴν εὐνοίαν τῶν Τούρκων καὶ φιλοτούρκων ἐνῶ δ' ἐν Κρήτῃ οἱ ἐπαναστάται μάχονται κατὰ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων καὶ παρὰ τὰ σύνορα θεσσαλικὰ καὶ ἀλβανικὰ διαμερίσματα εὐρίσκονται ὅλως ἀπηλλαγμένα τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας, οἱ Φαναριῶται ἀνεκτίσαντο τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς Πύλης. Ὁ πρῶτος πληρεξούσιος τῆς Πύλης, ὅστις θὰ παρακαθίσῃ ἐν τῷ Συνεδρίῳ παρὰ τὸν Γορτζακῶν καὶ τὸν Βίσμαρκ καὶ τὸν Ἀνδράσσην καὶ τὸν Βηκονοσφίλδ, εἶναι γνήσιος Ἕλλην, ὁ Καραθεοδωρῆς».

— Κατὰ τὴν ἀπολ. Ἀλληλογραφίαν, οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ Συνεδρίῳ θὰ ζητήσωσιν ἐπιμῶνως τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας, τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Κρήτης. Καθ' ἃ γράφουσιν εἰς τὸ αὐτὸ ἡμεπίσημον ὄργανον ἐκ Βερολίνου, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔχῃ ἀντιπρόσωπον καὶ ἐν τῇ διεθνῇ ἐπιτροπῇ, ἣτις θ' ἀπέλθῃ εἰς Ἀνατολὴν, ὅπως ἐφαρμόσῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου τοῦ Βερολίνου.

— Ὁ «Καιρὸς» τῶν Παρισίων γράφει: «Ἡ εἰσοδος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Συνέδριον εἶναι ὑπεράσπιτις τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς κατὰ τῆς σλαβικῆς πλεονεξίας, ἡ ὑπεράσπιτις δ' αὕτη ἀνατίθεται τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ὡς προανηγγέλαμεν αἱ ἐξετάσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερατικῆς Σχολῆς ἤρξαντο τὴν περελθοῦσαν Κυριακὴν ἐνώπιον πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου. Ὁ διευθυντῆς κ. Μεθόδιος διευθετήσας τὰ πάντα ἐν τάξει καὶ φιλοκαλίᾳ οὐ τῇ τυχοῦσῃ, ἤρξατο τοῦ λόγου του, ἀντικείμενον ἔχοντας τὴν ὑπαξίαν τῶν αὐτῶν πνευμάτων καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν πρὸς τὴν θεότητα καὶ τὴν ἡμετέραν ὑπαρξίν. Θέμα ἀληθῶς ὑψηλόν, ὅπερ ὁ ἀναγνώστης ἀναγνώσει μετ' οὐ πολὺ ἐν φυλλαδίᾳ καὶ φέρει τὰς κρίσεις του. Μετὰ τὸν λόγον καὶ τὴν περὶ τῆς καταστάσεως ἐκθεσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἐκπαιδευτηρίου ἐξητάσθησαν οἱ μαθηταὶ τῆς ἀνωτάτης τάξεως καὶ συνεπῶς πᾶσαι αἱ ἄλλαι, αἵτινες διὰ τῶν ἐλλόγων ἀποκρίσεων τῶν πρὸς τὰς προτεινομένας ἐρωτήσεις τοῦ τε διευθυντοῦ καὶ δύο καθηγητῶν τοῦ παρ' ἡμῖν Γυμνασίου, ἀπήντων οἱ πλείστοι ἐτοιμῶς καὶ εὐχερῶς, τόσον εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν παιδείαν, καθὼς καὶ εἰς τὴν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, δι' ἃ ὀφείλεται δίκαιος ἔπαινος τῷ τε φιλομούσῳ καὶ δραστηρίῳ διευθυντῇ καὶ τοῖς ἐργατικαῖς διδασκαλοῖς

τοῦ ἱεροῦ τούτου ἰδρύματος, ἐξ οὗ ὁμολογουμένως τὸ ἔθνος ἡμῶν προσδοκᾷ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ μόρφωσιν.

— Ἐν τῷ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας καταχωρηθέντι διαφῶρῳ περὶ τελέσεως τῶν γάμων τῆς θυγατρὸς τοῦ αἰοιδίμου συμπολίτου ἡμῶν Ἀμβροσίου Δαμαλά κλπ. κατὰ λάθος τοῦ στοιχειοθέτου ἐτέθησαν ἀστερίσκοι, ἐνῶ τὸ διάφρον τοῦτο προσήρχετο ἐκ μέρους τῆς συντάξεως τῆς ἐφημερίδος.

— Τὰ ὠραία καὶ εὐμεγέθη τρυφρομικὰ ἀτιμῶπλα τοῦ ἀΚεδιζιῆν ἀρχονται τὴν 16/28 Ἰουνίου τῶν γραμμῶν αὐτῶν ἐξ Ἀλεξανδρείας διὰ Κων/πολιν, προσεγγίζοντα κατὰ τὸ παλαιὸν δρομολόγιον εἰς Ῥόδον, Πειρικῶν καὶ Σύρον. Τὸ ἐνταῦθα Πρακτορεῖον διὰ τῆς ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι τῆς ἐφημερίδος μας καταχωρουμένης εἰδοποιήσεώς του φέρει εἰς γνώσιν τοῦ κοινοῦ τὴν εἴδησιν ταύτην, τηλεγραφικῶς διαβιβασθεῖσαν αὐτῷ.

— Ἐριστῶμεν καὶ ἡμεῖς τὴν προσηχὴν τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν Ἑρμοπόλεως καὶ Σύρου ἐπὶ τῆς διαγωγῆς κακῆςθεστάτων τινῶν νεανίσκων, οἵτινες συσσωρευόμενοι ἐν τῇ παρὰ τὸ Παισιλυπον γεφύρᾳ ὅτε μὲν ἐπιτίθενται κατὰ τῶν δυστυχῶν ὑπηρετριῶν, αἵτινες διέρχονται ἐκεῖθεν μεταφέρουσαι τὸ ὕδωρ τῆς Πηγῆς, ὅτε δὲ κατὰ τῶν διαβατῶν καὶ τῶν χάριν περιπάτου μεταβαινόντων εἰς τὸ μέρος τοῦτο, χλευάζοντες καὶ λοιδοροῦντες αὐτούς. Πολλὰ παράπονα ἠκούσαμεν παρὰ τῶν κατοίκων τῆς συνοικίας ταύτης καὶ λοιπῶν πολιτῶν κατὰ τῶν ἀτιθάσων τούτων παιδονεανίσκων, οἵτινες διὰ διαφόρων ἀσχημιῶν αὐτῶν κατήντησαν τὸ σκάνδαλον τῶν περίεξ οἰκούντων οἰκογενειῶν.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις τὴν παρελθ. ἐβδομάδα ὁ ἀδελφὸς τοῦ γεν. γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ζ. ΜΑΜΟΥΚΑΣ, ἀπόστρατος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Βασ. ναυτικοῦ, τετιμημένος διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ ἀγῶνος καὶ τοῦ παρασήμου τῶν Ταξιαρχῶν. Συμμεριζόμενοι καὶ ἡμεῖς τὸ πένθος τῶν οἰκείων τοῦ μακαρίτου, ἐπικαλούμεθα τὴν ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσιν τοῦ χρηστοῦ τούτου ἀνδρός.

— Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα» ἕνεκα τῆς ἐν Εὐρυτανίᾳ ἀναφανείσης ληστρικῆς συμμορίας ἐξ 20 ἀτόμων, διετάχθησαν 4 τάγματα ἐκ Χαλκίδος, ὅπως ἀπέλθωσιν εἰς τὰ μεθόρια.

— Τὸ ἀἘθνικὸν Πνεῦμα ἐδημοσίευσεν τὴν ἐξῆς εἴδησιν: «Ἡ Πύλη ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴν αὐτῆς ὅπως γνωστοποιήσῃ τῷ παρὰ τὰ Ἡπειρωτικὰ παράλια Στολάρχῳ ὅτι ὀφείλει νὰ παύσῃ ἀπαιτῶν, ἵνα τὰ ἐκ Κερκύρας διὰ τὰ Ἡπειρωτικὰ παράλια ἀναχωροῦντα ἑλληνικὰ πλοῖα ἐπιθεωρῶσι τὰ ναυτιλιακὰ αὐτῶν ἔγγραφα καὶ παρὰ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ προξένου τῆς Ὑψ. Πύλης».

— Κατὰ τὰς διαφόρων ἐλαιοφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος εἰδήσεις, ἡ ἐφετεινὰ ἐσοδεῖα τοῦ ἐλαίου προμνύεται ἀφθονωτάτη. Τὰ ἐλαϊόδενδρα ὁμῶς τῆς Τήνου ὑπέστισαν σπουδαίαν βλάβην ἕνεκα σφοδροτάτου βορείου ἀνέμου, καταρρίψαντος μέγα ποσὸν τοῦ ἀώρου αὐτῶν καρποῦ.

— ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ. Σύγγραμμα περιοδικόν, κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον. Τόμος Β'. Τεύχος Β'. Μάϊος 1878. Περιεχόμενα: Π. Βράϊλα Ἀρμέν. Δημῶδους ἐπιστήμης Σειρὰ Β'. Περὶ Θεοῦ. (Συνέχεια καὶ τέλος). — Κωνσταντίνου Σ. Κόντου. — Ποικίλα φιλολογικά. § 15. Γράμμα ἀντὶ τοῦ σύγγραμμα ἢ ποίημα. § 16. Γραφεὺς ἀντὶ τοῦ συγγραφέως καὶ γραφῆ ἀντὶ τοῦ συγγραφῆ. — Α. Παπαδοπούλου Κεραμεύς. Περὶ τῆς τοπογραφίας καὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῆς Φωκαίας (μετὰ πίνακος). — Δ. Βικέλλα. Περὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐν Εὐρώπῃ μαθήσεως ἀπὸ τοῦ Δ'. μ. Χ. αἰῶνος μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν τούρκων. — Ἰακώβου Ν. Ερ.

Τομπάζη. Νεώτερά τινες πληροφορίες περί τῶν μαστιζουσῶν τὰς λεμονιοπορτοκαλεῖας νόσων. — Β. Δ. Ἡ Ἑλλάς ἐν τῇ παγκοσμίῳ Ἐκθέσει. — Τιμ. Α. Ἀργυροπούλου. Περὶ μικροφώνου. — Π. Δάμπρου. Τὰ Β ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν Παλαιολόγων. — Ἐστία: Ῥωμαϊκὰ σκηνογραφήματα (διήγημα) Ζ. Ἀποκάλυψις. Π. Ἐπὶ τοῦ Ἰανίου. Θ. ἐν τῇ γερουσίᾳ. — Ἀπογραφικά. Πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας Δελφίνου. — Ἀρχαιολογικά. Δωδώνη ὑπὸ Α. Ρ. Ρ. Γαλλικῆ Σχολῆ. Βιδήσεις. — Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσός. — Σύμμικτα. Πληθυσμοὶ Μακεδονίας. Ὁ ἐν Ἑλλάδι χρυσός. Δαυηλ Σάνδερς ποιήματα. — Χρονικά Φιλολογία. Τέχναι καὶ ἐπιστήμαι. — Μετεωρολογικὸν Δελτίον.

— Προϋδίσταθη τελώνης Κερκυραίας ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ τελωνείου Ζακύνθου κ. Δ. Σιμόπουλος, ἀντὶ τοῦ κ. Γ. Σίμου μετατεθέντος τελώνου Ζακύνθου, ἀντὶ τοῦ κ. Μ. Διμαντοπούλου, μετατεθέντος εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ τελώνου Ἀθηνῶν.

— Κατὰ τὸν ἀἰθνησμόν τῆς Κερκυρας θλιβεραὶ εἰσὶν αἱ ἐξ Ἑπείρου εἰδήσεις. Ληστεία φοβερὰ μαστίζει τὸν τόπον, ὠργανισμένη ὑπὸ τούρκων στρατιωτῶν φερόντων ὄπλα, σάλπιγγας καὶ σημαίας· οὕτω ὁ πρό τιμὴν ἡμερῶν ἀπολυθεὶς τῶν φυλακῶν Μαργαρίτης Βασιλείου κατεκρουεργήθη ὑπὸ Λιάππιδων· ἄλλοι λησταὶ ἀπεγύμνωσαν ἕτερον Ἑπειρώτην ἐπιστρέφοντα εἰς τὴν πατρίδα του μετὰ πολυετῆ ἀπουσίαν.

— Ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα μεγάλαι καταβύλλονται προσπάθειαι ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἀλλαγῶν ὑπὲρ συστάσεως ἡγεμονίας· ἐγένετο ἐπὶ τοῦτο μάλιστα καὶ συνεδρίασις ἐν Ἰωαννίνοις, εἰς ἣν παρευρέθησαν καὶ τινες Ἰσραηλίται καὶ προσεκλήθησαν καὶ χριστιανοὶ πρόκριτοι οἵτινες ἀπέσχον. Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ταῦτα ἐνεργούντων εἶναι ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Φρασάρι πρῶτον βουλευτὴς Ἀβδούλ βέης ἐμπνεόμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις φιλοτούρκου γάλλου προξένου κ. Μορρώ, ὅστις καθ' ἃς ἔχει ὁ ἀἰθνησμός πληροφάνεια εἶναι ὁ συντάκτης τῆς περὶ τῶν Ἀλβανῶν καταχωρηθείσης ἐν τῇ «Βασιρέτ» διατριβῆς.

— Ἐκ Καρπενησίου τῆς Εὐρυτανίας ἐλήφθησαν προχθές τὰ ἔξῃς: ἅπεντε ἄγνωστοι ἐκ τοῦ τουρκικοῦ εἰσελθόντες ἐνοπλοὶ εἰς διαλελυμένην μονὴν ἐγγυς τοῦ χωρίου Βράχα, ὅπου ἦσαν δύο οἰκογένειαι προσφύγων καὶ εἰς μοναχὸς πρόσφυξ, ἐλήφτευσαν αὐτοὺς καὶ τὸν μοναχὸν ἐβασάνισαν, νομίζοντες ὅτι ἔχει χρήματα. Ἐπαρχος Χατζήπουλος καὶ εἰρηνοδίκης Ἰωαννίδης ἀπῆλθον εἰς μονὴν.

Μετὰ τὴν ἀγγελίαν ταύτην τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν διέταξε τὰ δέοντα πρὸς καταδίωξιν καὶ σύλληψιν τῶν διαπραξάντων τὸ ἔγκλημα. Ὑποτίθεται ὅτι οἱ δράσταί ἐπανῆλθον εἰς τὸ τουρκικὸν ὄπερ μικρὸν ἀπέχει.

— Ἐκ Πέρας τηλεγραφοῦσιν εἰς τοὺς «Καιρούς», ὅτι κατ' αἴτησιν τοῦ διοικητοῦ τῆς Θεσσαλίας ἐστάλησαν στρατιωτικαὶ ἐκεῖσε ἐπικουρίαι, διετάχθη δὲ καὶ ἐν θωρηκτὸν, ὅπως τεθῆ εἰς τὴν διάθεσιν του.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμ. Νέων» φρονεῖ ὅτι ἐπικεῖται αὐτόθι μεγάλη πολιτικὴ κρίσις. Ἰδοὺ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τινὰ χαρακτηρίζοντα ἀκριβῶς τὴν σκεπρὰν θέσιν εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ κράτος τῶν ὀσμανιδῶν. Π πτώσις τοῦ σουλτάνου ἴσως δὲ καὶ τῆς δυναστείας ἐπίκειται. Ὑπάρχουσι τρεῖς ὑποψήφιοι· α) ὁ Ἰοδσοῦρ-Ἰζζεδίν, υἱὸς τοῦ Ἀβδούλ-Ἀζίζ, β) ὁ πρῶτον σουλτάνος Μουράτ καὶ γ) ὁ νεώτατος ἀδελφὸς τοῦ ἐνεστῶτος σουλτάνου Ῥεσιδ. Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ τέταρτος ὑποψήφιος, ὁ Μιδαάτ, οὗ τὸ κῆμα εἶναι ἰσχυρότατον καὶ ἐπιφέρει ν' ἀναγορεύσῃ αὐτὸν δικτάτορα, ὑποσκελιζόμενων τῶν πορφυρογεννήτων. Ὁ Μουράτ εἶναι λόγῳ γῆρας οἷος ὅτε ἐξεθρονίσθη, ὁ Ῥεσιδ εἶ-

ναι εὐθέης, ὁ δὲ Ἰοδσοῦρ-Ἰζζεδίν ὀλίγον καλῆτερος. Ἐν ὁ ἐνεστῶς σουλτάνος ἐκθρονισθῆ, θά ἐκρχῆ φοβερὰ πάλιν περὶ τῆς ἀρχῆς; μετὰ τῶν τεσσάρων κομμάτων ἡ δὲ πλάστιγξ θά κλινῆ ὑπὲρ τοῦ κόμματος, μεθ' οὗ θά συνταχθῶσιν οἱ στρατηλάται. Πολλὰ συμπτώματα ὑποδηλοῦσιν ἐγγιζούσαν καταταγίδα. Ἐν τῷ στρατῷ ἐπιρατεῖ στασιαστικὸν πνεῦμα, ἐν Σταμποῦλ ὁ ἐρεθισμὸς εἶναι μέγας, ἡ δὲ ἀτυνομία προσέδη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας εἰς ἀσθαίρειας κατ' ἀθῶων ξένων.

— Ἐνεκα τῶν διαφόρων βιαιοπραγιῶν καὶ ὠμοτήτων, τὰς ὁποίας διαπραττοῦσιν οἱ Βούλγαροι κατὰ τῶν Μακεθωνῶν ὁ Σαρφέτ παρᾶς προετοιμάζει ἐγκύκλιον, ἣ θά ἀπευθύνῃ πρὸς τὰς δυνάμεις, διμαρτυρούμενος κατὰ τῶν τοιούτων ἀπανθρώπων κακοεργημάτων.

— Ὑπὸ τοῦ ἐν Πικρίτιος «Συνεδρίου τῆς Ταχυδρομικῆς Ἐνότητος» συνωμολογήθη σύμμιξις περὶ μεταβολῆς τῶν ταχυδρομικῶν τιμῶν καὶ τῶν ἐπιστολῶν τῶν περιεχουσῶν δεδηλωμένας ἀξίας. Ἡ δὲ γραμματοσήμανσις τῶν ἐπιστολῶν 15 γραμμαρίων βάρους ὠρίσθη εἰς 25 ἑκατοστὰ δι' ὄλα τὰ κράτη τῆς Ἐνότητος· ὄντα γῶν 33 μὲ πληθυσμὸν περίπου 450 ἑκατομμυρίων. Αἱ νέαι διατιμήσεις θά τεθῶσιν εἰς ἐνεργεῖαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1879.

— Τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον τῆς Ῥωσσίας διέταξεν ὅπως ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ, οἱ ἐπ' ἀδείᾳ εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν μεταβάντες μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, εὐρεθῶσιν εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν μέχρι τῆς 15 Ἰουνίου ἀνευ ἀναβολῆς, ἀντικατασταθῶσι δὲ πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ κατὰ τὸν πόλεμον καὶ μετ' αὐτὸν ἐξ ἀσθενειῶν ἀποθνήσκοντες.

— Ἡ νεαρὰ γερμανικὴ αὐτοκρατορία διέρχεται μίαν τῶν φοβερωτάτων αὐτῆς ἐσωτερικῶν κρίσεων. Ὁ ἐν Βερολίνω συρφετώδης ὄχλος, ἀσυγκρίτῳ λόγῳ ἐξωλέστερος ὢν καὶ ἀνανιδέστερος τοῦ ἐν Λονδίνω, ἐξεμεί παρρησία ὕβρις καὶ ἀπειλάς κατὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, εὐρίσκει δὲ μιμητὰς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις, πόλεσι καὶ κώμαις. Τοὺς κακούργους συλλαμβάνουσι πολλαχοῦ οἱ πολῖται καὶ παρὰ δίδουσι τῇ κοτυνομίᾳ ἥτις ἔως τῆς σήμερον, ἀνευ μικρῶν διατυπώσεων, κατεδίκασεν ὑπὲρ τοῦς διακοσίους εἰς δεσμὰ 3, 4 καὶ 5 ἐτῶν. Τὸ κακὸν ὄμως παρεἰσέφρασεν εἰς τὰ γυμνάσια καὶ τὰ σχολεῖα τὰ προεχολογικά, θέαμα δὲ λυπηρὸν εἶναι τὸ παρατηρεῖν νέους μόλις τὸ δωδέκατον ἄγοντας ἔτος γρονθοκοπούμενους ὑπὸ τῶν συμμαθητῶν των καὶ ἐκδιωκομένους τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἐπὶ ἀσεβείᾳ λόγων κατὰ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς.

— Εἰς τὸν «Τύπον» τοῦ Βερολίνου γράρρουν εἰς Danzig ὅτι στρατιώτης τις εὐρίσκόμενος ἐν τινι ζυθοπωλείῳ ἐξεφράσθη μετὰ ἀποστροφῆς κατὰ τῆς ἐναντίον τοῦ αὐτοκράτορος ἀποπειράς. Τὸν στρατιώτην τοῦτον ἀκούσας ὑπηρετικῆ παρακειμένου κρεσπωλείου ὤρμησε κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐπλήγωσεν εἰς τὸ στήθος διὰ μαχαίρας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιχθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 9/21 Ἰουνίου. — Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Αὐστρία ἀπαιτοῦσιν ὅπως οἱ Ῥῶσοι ἐκκενώσωσι τὴν Βουλγαρίαν καὶ οἱ Τούρκοι καταλάβωσι τὸν Αἴμον. 15,000 Ῥῶσοι ἀρίκοντο εἰς ἅγιον Στέφανον· οἱ Τούρκοι προπαρρασκευάζονται εἰς ἄμυναν. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου δυσάρεστοι τοῖς Τούρκοις. Φόβοι ἐπαναστάσεως ἐκθρονίσεως τοῦ σουλτάνου ἐπιτείνονται.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 10/22. — Διαφωνησάντων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐν τῷ ζητήματι τοῦ πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς ὀρθοῦσας τῶν δύο Βουλγαριῶν τὸ Συνέδριον δὲν συνήλθε χθές· θέλει συνεδριάσει ὁμῶς σήμερον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 11/23. — Τὸ Συνέδριον ἐψήφισε χθές τὰ ὅρια τῆς Βουλγαρίας μέχρι Λίμου. — Οἱ Ῥώσοι ῥίπτουσι τορπίλλας μεταξύ Ῥαιδεστού καὶ Ἀγίου Στεφάνου. — 80, 000 Ῥώσων συνεκεντρώθησαν ἐν Ρουμανίᾳ. — Μέγας ἀναβρασμὸς ἐπικρατεῖ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἡ ἐπανάστασις κατὰ τοῦ Σουλτάνου θεωρεῖται ἄσφικτος.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 11/23. — Διετάχθησαν τέσσαρα τάγματα ἀνατιλικῆς Ἑλλάδος καὶ τέσσαρα δυτικῆς ἐτοιμασθῆναι καταλαβεῖν ὀρθοτικὴν γραμμὴν. Μετεκομιόθησαν δύο βόρειαι κανονοστοιχίαι Κρούπ ἐν Ἀθήναις.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 12/24. — Βεβαιούται ὅτι τὸ Συνέδριον θέλει παραχωρήσει τῇ Ἑλλάδι, τὴν Κρήτην, τὸν κόλπον τοῦ Βώλου καὶ ἐπέκτασιν ὄριων ἐν Ἠπειρῷ καὶ Θησαλίᾳ.

Ἡ Ρουμανία συγκατατίθεται νὰ παραχωρήσῃ τὴν Βασσαραβίαν πλὴν χώρων ἐκατέρωθεν τῶν ὄχθων τοῦ Δουνάβητος. — Ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον ἀπαγορευθήσονται ἀλλήλων διὰ λωρίδος γῆς ἐχούσης πλάτος 22 χιλιομέτρων. — Τὸ Συνέδριον μὴ συνεδράσαν χθές συνεδριάζει σήμερον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ταχυδρομικῶν ἀτμοπλοίων «ΚΕΔΙΒΙΕ» λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς 16/28 ἱσταμένου ἀρχονται αἱ γραμμαὶ τῶν ἄνω ἀτμοπλοίων κατὰ τὸ παλαιὸν δρομολόγιον διὰ Ῥόδου καὶ Πειραιῶς — Σύρου.

Ἡ ἀναχώρησις ἐξ Ἀλεξανδρείας διὰ Ῥόδον γενήσεται τὴν 16/28 Ἰουνίου.

Ἡ ἀναχώρησις ἐξ Ἀλεξανδρείας διὰ Πειραιῶς — Σύρου τὴν 22 Ἰουνίου

4 Ἰουλίου.

Ἡ ἀναχώρησις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διὰ Σύρου — Πειραιῶς τὴν 27 Ἰουνίου

9 Ἰουλίου.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 13/25 Ἰουνίου 1878.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου «Κεδιβιέν».)

Ἡ ἐν Νησακίῳ ἀποθήκη, ἐνθα τέως ἦτο τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἰταλικῶν ἀτμοπλοίων I. B. Φλώριο καὶ Σα, μετὰ τῆς ἄνωθεν οἰκίας ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ. Ὁ βουλόμενος ἀποτανήτω πρὸς τὸν ἐνταῦθα πρόξενον τῆς Ἰταλίας κ. Βακόντιον.

Ὁ κ. Μιχ. Τροφιμῶρ ἠέψξε γραφεῖον κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Β. ταχυδρομείου, ἀπέναντι τοῦ ἀδαμαντοπωλείου τοῦ κ. Ν. Στεργίου, εἰς ὃ πωλοῦνται εἰς εὐθηνστάτας τιμὰς τὰ ἐξῆς: ἦτοι

ΨΑΡΡΟΚΟΛΛΑ Γαλλίας.

ΣΑΠΩΝΕΣ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

ΠΥΓΑΡΙΑ ἀτσάλινα.

ΣΚΟΥΠΑΙΣ μετὰ χέρια τῶν, σιδηροδεμέναις, καὶ ΤΣΙΜΕΝΤΟ Γαλλίας.

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΡΑΓΚΗ.

Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γάγκου τέως κατεχόμενα ὑπ' ἐνοίκιον ΔΥΟ ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ ἐνοικιάζονται ἢ πωλοῦνται παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου Γαβριήλ Ἀράγκη.

ΑΤΜΟΔΕΒΗΣ

ΜΕΤΑ ΜΗΧΑΝΗΣ

ἐφηρμοσμένης ἐπ' αὐτοῦ, κινουμένου ἐφ' ἀμάξης (Locomobil), δυνάμεως ἵππων 7, ἀρίστης κατασκευῆς καὶ πρὸς οἰανδήποτε χρῆσιν, πωλεῖται εἰς συμφέρουσαν τιμὴν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Πανόπης».

ΜΗΧΑΝΑΙ ραπτικῆς δι' οἰκογενείας, ράπτας, ὑποδηματοποιούς καὶ δι' ὅποιανδήποτε ἐργασίαν πωλοῦνται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Ν. ΚΑΡΔΙΤΣΗ.

Ἀριθ. 7,939.

Τοιχοκόλλητον Γραμμάτιον ἦτοι

Ἐκθεσις δηλοποιήσεως πλειστηριασμοῦ.

Ὁ κλητῆρ τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου Σπυρ. Ζορμπάνος δηλοποιεῖ ὅτι

Δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1,676 καὶ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1874 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου ὑποθηκοδανείου τοῦ συμβο-

λαιογράφου Ἐρμουπόλεως Γερασίμου Ζαβού γενόμενον μετὰ τοῦ δανειστοῦ Κυρίου Νικολάου Σποργίου καὶ τοῦ ὀφειλέτου Χρήστου Γούναρη κατοίκων ἀμφοτέρων Ἐρμουπόλεως δι' οὗ ὑποθηκοδανείου ἐμφαίνεται ὅτι ὁ ῥηθεὶς ὀφειλέτης ἐδανείσθη καὶ ἐλαβεν παρὰ τοῦ ῥηθέντος δανειστοῦ δραχμὰς διατιμήτως διακοσίας, πληρῶς (Ἐπεταὶ συνέχεια).